52
juny 2002
5.000 exemplars
Mensual

la Burxa

Sants
i barris veïns

Periòdic de comunicació popular

Distribució gratuïta

El cobriment no satisfà

El projecte de l'Ajuntament pretén construir un calaix de sis metres. La idea desperta descontentament entre el veïnat

Amb el pla presentat, l'edifici de Can Vies, que acaba de complir cinc anys d'okupació, resultaria afectat per les obres

"Cascos no paga, Clos es caga i Sants no traga". Aquest és l'eslògan proposat per un veí per una de les pancartes que es volen posar a les façanes dels edificis del carrer Sant Antoni. Façanes que donen directament al mar de vies que travessen el nostre barri i li donen una semblança plenament *loachiana*. És sabut que l'opció municipal per l'estació de Sagrera i la ruta costanera de les vies de l'AVE ha representat vendre's la reivindicació veïnal de soterrament total a Sants a baix preu. Mentre les altres capitals de província catalanes i un munt de pobles i viles aprofiten les obres ferroviàries per desmuntar antigues barreres arquitectòniques, aquí ens proposen un calaix que semblarà el túnel de la bruixa. I, és clar, Sants no "traga".

> pàgina 4

Festa per la Independència a les Cotxeres

>pàgina 4

Del 17 al 19 de maig les Cotxeres foren un punt de reunió nacional. Ivan

Marxa blava a Mallorca pel PHN

Els participants de la Marxa Blava van fer sentir el seu clam, "per una nova cultura de l'aigua", coincidint amb la cimera de ministres de Medi Ambient de la UE a Mallorca. Segons el portaveu de la Plataforma en Defensa de l'Ebre, Ferran Barreno, "hem vingut a demanar que la UE no financi aquest Pla Hidrològic i a recordar als ministres que hi ha solucions més racionals al problema de l'aigua". Es tracta d'un acte més de denúncia al rerafons del PHN: construcció de 66 camps de golf que serveixen com a reclam a futures urbanitzacions, blanqueig de diners procedents dels negocis turístics, benefici dels grans empresaris que disposen d'hivernacles i un contundent impacte ecològic.

> breu a la pàgina 10

Propaganda contra la Cimera

La vaga de busos causa polèmica

> pàgina 4

Nou anys de castellers a Sants

> pàgina 5

>Què està passant al món?

L'Estat contra l'esquerra abertzale

> pàgina 11

la Burxa
CSA Can Vies (carrer Jocs Florals 42, 08014 Sants, BCN)
Teléfon: 93 422 16 13
Correu electrònic:
laburxa@llibertat.com

Editorial

La classe obrera no va al paradís

Muntanyes de cartes al director bramant contra els vaguistes *auto-buseros* de TMB: que com aniré a treballar?, que quantes pagues cobren?, que què demanen?, etc. Vam prendre'ns el temps d'enviar unes quantes cartes a favor de la vaga. Cap diari va publicar ni una. És per això que LA BURXA us presenta la notícia declaradament esbiaixada. Per compensar, encara que només sigui una mica. Obligar a serveis mínims del cinquanta per cent és una burla a més d'una provocació.

És la manera més directa i clara de fer que fracassi qualsevol vaga. Recordareu la televisió dient: ha anat tot molt bé, ningú ha notat la vaga. Els dies que els piquets van evitar els serveis mínims, tothom, premsa i govern en descarada unitat d'acció, va carregar contra els vaguistes tractant-los quasi de perillosos terroristes. Als treballadors ens caldrà tornar a aprendre que davant d'una vaga obrera, qualsevol vaga obrera, el nostre lloc ha d'estar sempre amb els vaguistes. En els piquets d'extensió, en el suport econòmic a les caixes de resistència, en la solidaritat i en la defensa davant la patronal i davant els polítics, fa uns anys, d'esquerres i ara, administradors, com a nova oligarquia, dels serveis municipals.

Felicitats

Sembla que aquest maig ha estat bo per als moviment socials del barri i això que no sembla que hagi passat res extraodinari. Però potser les coses més importants són les ordinàries, les petites quotidianitats que, poc a poc, sense que ens n'anem adonant, fan que haguem fet una mica més de camí. I és precisament això el que ha passat: no és que tinguem un nou casal independentista, ja en tenim un i de fa molts anys, sinó que el Casal canvia de cara i una mica de tot, es fa més gran, de mica en mica, i ha inaugurat local nou, més cuidat, més obert, fent un xic més de camí. Tampoc podem dir que tinguem un nou centre social autogestionat, precisament si Can Vies fa el cinquè aniversari és que no és nou, però només cal acostar-se a la cafeta (que torna a estar oberta després de molt de temps) per notar al moment que sí que és una mica nou, i no només perque l'hagin tornat a pintar És quelcom més, són aires i ganes noves, de mica en mica, i ja s'ha fet més camí. Felicitats.

Agraïts a Le Pen

Gràcies al terrabastall causat per l'elecció de Le Pen a la segona volta de les eleccions presidencials franceses, el gremi d'opinòlegs, professorat universitari i experts en totologia ha pogut tornar a optar al minut de fama que Andy Warhol promet a tothom

Després d'haver exhaurit el discurs de guerra de civilitzacions, que va servir de banda sonora al Nou Ordre Mundial versió 2.0 (amb la que Bush Junior culmina l'obra de Bush Senior), ara s'imposa parlar de l'ascens de la ultradreta a Europa. Tothom en pot treure beneficis: els primers, la dreta de sempre, que utilitza l'espantall de l'extremadreta bàrbara per presentar-se com a civilitzada (nosaltres no enviem els immigrants a camps de concentració, sinó d'internament); després, la socialdemocràcia que fa una crida a l'ordre dirigida als votants d'esquerres per a què no perdin el temps amb opcions marginals. Finalment, serveix també per donar oxigen a la constel lació de partidets post-comunistes que va a les manifestacions a la recerca de l'incaut, que intentarà redimir el seu sentiment de culpabilitat per omissió (què has fet tu per aturar el feixisme?). Tots contents gràcies a Le Pen, àdhuc el lobby sionista d'EUA n'ha tret partit: si Europa no afalaga en públic al genocida Sharon, és perquè estem a punt de reviure la victòria del partit nazi l'any 1933.

Mentrestant, el consens torna a regnar a l'Estat francès. Necessitats com estaven d'un enemic interior fictici que servís de boc expiatori amb què redimir els pecats de la grandeur, un error imprevist quan van dissenyar el sistema proporcional ha donat l'excusa per què tothom sortís al carrer a salvar la *Republique*.

Sorprèn que gairebé cap dels experts que han pontificat sobre l'ascens de Le Pen hagi recordat que a la pròspera Itàlia l'empresari Silvio Berlusconi governa en coalició amb Aliança Nacional, el partit hereu del feixisme mussolinià, i la Lliga Nord, que ha substituït el seu discurs pseudo-independentista per una obsessiva xenofòbia; que la ultradreta no qualla a l'Estat espanyol perquè aquesta es troba integrada dins el Partit Popular i que les protestes europees contra el pacte entre la dreta austríaca i el partit de Haider han quedat en foc d'encenalls. I, ves per on, ara resulta que en Pim Fortuyn no era xenòfob sinó una mica populista, després del seu benhaurat accident.

I, mentrestant, què passa a l'Estat espanyol? Que a falta d'una ultradreta, caldrà inventar-la i, així, ens trobem que, fruit d'un exercici de surrealisme irresponsable, els mitjans de comunicació fan publicitat gratuïta del fracassat José Anglada, el qual, fart de promoure misses en memòria de Franco a Vic (motiu de rialla entre els seus veïns), s'ha convertit en l'abanderat de les protestes contra la construcció de la mesquita a Premià (cosa que ja no fa tanta gràcia). Potser és que després de la lliçó francesa els polítics d'aquí han comprès que la ultradreta pot ser funcional i que ja és hora que pugui caminar sola. Tanmateix, si han de confiar amb líders de l'alçada d'Anglada i Ynestrillas, van servits.

Jordi Bonet

Cartes a la Burxa

Envia'ns el teu escrit a l'adreça electrònica laburxa@llibertat.com o a Can Vies (c/ Jocs Florals 42 BCN 08014) o a mà a les bústies de l'Associació Cultural Arran (c/ Premià 20) o del Centre Social de Sants (c/ Olzinelles 30)

Ser plural

Sants 3 Ràdio s'ha caracteritzat sempre per ser un mitjà plural: donem veu als veïns, a les institucions, als partits polítics i a tothom que tingui una representivitat dins del barri. Però aquesta pluralitat no ha acabat d'agradar a tothom i un exemple ha estat la denegació constant d'entrevistes que ens havia de concedir el regidor del districte, el sr. Pere Alcober. Només dir que amb quatre anys que fa que funciona la ràdio encara no ha vingut.

El nombre d'entrevistes demanades l'últim any ha estat gairebé una trentena i totes elles han estat denegades una vegada i una altra, mentre que el regidor ha visitat la resta d'emissores del territori. Creiem que el sr. Alcober, per molta majoria que tingui al districte, no es pot permetre el luxe d'ignorar 18.000 oïents. Nosaltres l'esperem, i amb un dossier de temes: Casa del mig, Can Batlló, Can Mantega, 12 d'octubre, festa major i un llarguíssim temari.... Esperem que no se li acumuli la feina. Suposo que aquest any quan arribin les eleccions el problema es solucionarà. Llavors, de ganes n'hi sobraran per venir a parlar. L'esperem el dia i hora que vostè vulgui!

Junta directiva de Sants3Ràdio

Una biblioteca

Sembla que algú vulgui tapar d'una vegada per sempre els vestigis de la derrota dels catalans al 1714 construint una biblioteca sobre les runes d'un barri on Felip V i els invasors van condemnar els derrotats (nosaltres) a derruir les seves cases amb les seves pròpies mans. L'excusa de la cultura és una mala excusa, ja que una biblioteca pot construir-se a tot arreu. Nosaltres proposem les naus industrials de Can Batlló. Així podríem començar a deslocalitzar del centre els grans equipaments de ciutat. La gent podria venir a llegir o buscar llibres a La Bordeta i tots podríem anar a plorar els nostres herois al Born.

Jordi Soler

Malgrat tot, a la vaga!

Aquests dies tothom parla de la Vaga General. Normal. L' estrany és que no se n'hagi parlat fins ara. I és que fa massa temps que el pati no va bé... Les polítiques laborals dictades pel PSOE ja anaven en la direcció de retallar més i més els drets dels treballadors. El PP no ha fet res més que rematar-les. De *decretazo* en *decretazo* l'oca final la guanyen sempre els empresaris. A qui va beneficiar sinó la imposició socialista del contractre-basura, i el decret popular per retallar l'atur? A nosaltres segur que no.

Reforma laboral per desregular les modalitats de contractació, retallada de drets en relació amb la Incapacitat Laboral, amenaces a la negociació col lectiva, Reforma de les pensions, etc. Aquestes mesures s'han anat succeint mentre els sindicats majoritaris no han dit ni piu, menys per signar acords i pactar a la baixa. Cada cop més lligats a les subvencions, aquests sindicats tenen la memòria dels rucs, que mai obliden la mà que els dona de menjar. Ara bé, desde la majoria absoluta, el PP pot prescindir d'ells i el menjar s'ha tornat més escàs. Després de 8 anys sense cap mobilització important (subvencions sindicals=pau social?) la seva debilitat és escandalosa. Només la prepotència del PP sumada a la reconciliació d'UGT amb els socialistes els empenta a llençar-se a la piscina, queda per saber si encara queda aigua...

Malgrat tot, una Vaga General és sempre una gran notícia. En moments de desencís, impotència i ràbia, ens l'hem de fer nostra, però no només contra el govern sinó també contra un sindicalisme d'oficina que ha abocat al jovent a la precarietat.

Alba

la Burxa
Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns

La Burxa és una revista editada per un equip de redacció que es troba dos cops al mes al CSA Can Vies (Jocs Florals 42)
Periodicitat: Mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@llibertat.com
Propera assemblea de redacció: dillus 11 de març 2002

En aquesta Burxa han col laborat: Alba Ayala, Roser Benavent, Bernat Costa Reimondez, Toni Gonzàlez, Ivan, Miqui, Gemma Parera Àlvarez, Ivan Rubio i Garcia, Raül, Guillem Sànchez, Roger i Laia Sánchez Amat, Jordi Bonet, Joan Teran, Tinta Negra (CNT) , David Positiu, Soto, Guillem, Pau, Lancelot, Anna de Roma, Oriol i Roger (CV),

> TEMA DEL MES

Es reinicia la campanya pel cobriment de les vies

Un gran calaix taparia les vies, mentre que l'AVE aniria soterrat

Podria provocar el desallotjament de Can Vies

Roser Benavent/SANTS

El passat dijous 23 de maig va celebrar-se una assemblea-mitin al costat de la paret de les vies. Un centenar de veïns van encoratjar-se per rebutjar la proposta de l'Ajuntament i, suposadament, del Ministeri de Foment i trobar una solució millor. La proposta actual representa construir un calaix d'uns sis metres i "matisar-lo" amb pendents i talussos de terra. Ningú no ha explicat mai com se salvaran punts com l'encreuament amb el Cinturó o llocs crítics com la cantonada de Burgos-Badal, on el metro passa a tocar de les cases, o el tram de Badal cap a l'Hospitalet, on les vies ara ja s'aixequen molts metres sobre els laterals.

El mar de vies que travessa el barri produeix contaminació acústica i visual, però, sobretot, talla el barri en dos. L'efecte barrera es veu agreujat pels quatre tèrbols "passos" soterranis: Riera de Tena, dos a Badal i la Riera Blanca.

Assemblea a peu de carrer el passat 23 de maig. TINTA NEGRA

El Ministeri presenta una proposta d'entrada de l'AVE a l'àrea urbana que permetrà soterrar totes les vies fins a una nova macroestació a prop de Santa Eulàlia. Des d'aquesta estació fins a la plaça de Sants serà l'únic tram descobert. Els veïns, organitzats al voltant de la Comissió pel Soterrament, van demostrar que fer entrar les vies per sota terra era tècnicament possible, enfront l'opinió dels tècnics oficials. Tant és així, que l'AVE entrarà finalment soterrat però la resta de vies no. Motiu: purament econòmic o, millor dit, especulatiu, ja que no hi ha espais suficients al voltant amb què poder fer negoci i així pagar l'obra. El veïnat té clar que hi ha poc a perdre i molt a guanyar i està dissenyant una campanya que inclou grans pancartes penjant dels edificis, cartells de mobilització, invasions de plens, talls de les vies i, per què no, campanya electoral i subhasta al millor postor de cara a les properes municipals.

A més, en el projecte de l'Ajuntament trobem un problema afegit: queden afectats dos edificis i, precisament, un d'ells és Can Vies, al carrer Jocs Florals, fet que podria provocar el desallotjament del consolidat centre social okupat.

Les pancartes, ja groguenques, decoren els entorns de les vies. ARXIU

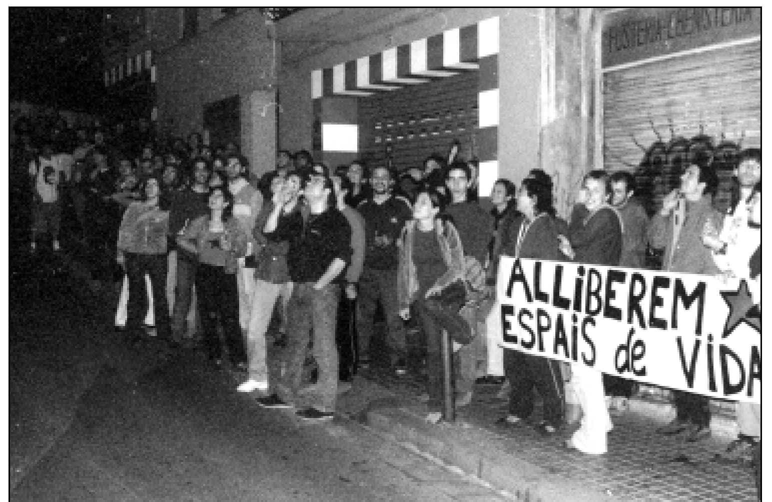
>> QUÈ PASSA AMB LES VIES?

Can Vies celebra el seu cinquè aniversari

Redacció/SANTS

Hem viscut per cinquè any consecutiu la primavera al Centre Social Autogestionat Can Vies. L'aniversari s'ha celebrat durant tota la setmana del 10 al 18 d'aquest mes oferint diferents activitats, des d'una exposició dels 5 anys d'okupació acompanyada d'un mini video i diapositives del centre social, passant per la xerrada setmanal del col·lectiu Construint que va desenvolupar el tema de la Revolta dels Clavells de Portugal, fins a una festa a la cafeta la nit del dia 10 amb l'actuació dels Pirat's Sound System i el dj Vig Tortuga, partits de futbol, un passi de la pel·lícula interactiva "*The Rocky Horror Picture Show*", un sopar popular al carrer Jocs Florals amb el pregó corresponent i batalles lúdiques diverses. La celebració va concloure amb una cercavila solidària sota el lema "Ni llei seca ni fronteres... *botellón donde tu quieras*" fins les Cotxeres, on tot seguit es va col·lectivitzar uns litres de vi.

Aquest any, degut a motius econòmics, no s'ha pogut fer el ja habitual concert a la pl. Màlaga, però es va substituir per un concert al CSA Hamsa amb la presentació del nou disc de Kuero, els Bullanga i Hij@s de la amnesia, que va continuar amb festa fins a la matinada. D'aquesta manera, i després d'una llarga temporada en obres, el centre social estrena un nou any donant pas a un procés amb el qual es vol regenerar tot el projecte. Aquesta regeneració comença amb la idea d'oferir l'espai a tota aquella gent que de forma constructiva en vulgui fer ús, obrint les portes a totes aquelles persones i col·lectius que creguin que poden necessitar l'espai per a fer tallers, xerrades, debats, etc. Així, es convocarà una assemblea oberta per a parlar del que es vol fer d'ara endavant. A la secció d'*En moviment* de LA BURXA apareix un escrit que explica millor el procés endegat. Així doncs, només cal afegir que esperem que en complim molts més.

Després de sopar es reokupà simbòlicament l'edifici i es va llegir el pregó. IVAN

>> L'ENTREVISTA

"Ens sentim estafats"

MIQUI

Des de fa molts anys, el veïnat de Sants estan demanant el soterrament de les vies. El nombre de vies ha crescut amb el temps i la solució va ser protegir-les amb un mur, sense fer cap consulta al veïnat. L'Àngels, de la Comissió pel Soterrament de les Vies del Centre Social de Sants, presenta el problema i les reivindicacions veïnals.

Quins problemes suposa tenir encara vies destapades per un barri de Barcelona?
Les vies divideixen el barri, creen carrers que són culs de sac, que comporten brutícia, problemes de comunicació, robatoris, agressions, i fins i tot violacions. Tenim tres passos per sota les vies que són terrorífics.

Podries fer-nos cinc cèntims del contingut de les vostres reivindicacions?
La nostra reivindicació és que es soterrin les vies. El barri s'ha d'unir i fer una rambla ajardinada. Parlem d'un o dos kilòmetres. Això representa un pressupost molt petit. Per a un ministeri és el que es gasten en un vermut. Ens van dir que tècnicament no era possible, però nosaltres vam mostrar amb l'estudi d'una empresa que el soterrament és tècnicament possible. Darrera hi ha un problema polític i econòmic.

Quins camins ha atravessat la demanda del soterrament?
Quan s'intueix que a Barcelona arribaria l'AVE, ens vam començar a mobilitzar per veure què passaria. Ens va costar molt que l'Ajuntament ens escoltés. Fa un any ens va presentar la maqueta, on les dues vies de l'AVE quedaven soterrades i les altre quatre cobertes per un calaix. Però aquest calaix quedaria a l'alçada d'entre un primer i un tercer pis. Seria un passeig aeri. Ens van dir que la maqueta no era definitiva i que no es podia ensenyar. Vam esperar durant mesos, fins que vam fer una assemblea el mes de novembre. Des d'aleshores hem tingut el silenci com a resposta. Ens sentim ignorats, estafats.

Davant d'això, què penseu fer d'ara endavant?
Hem pensat mobilitzar-nos, fer una assemblea. Hem tingut massa temps per pensar que un passeig a aquestes alçades no uneix el barri. Per moltes rampes que posis, tornarem a tenir carrers tallats, amb problemes, bosses de porqueria. I el que no aconseguim ara no ho aconseguirem ni en cent anys.

Trasllat d'un mercat

Raül/LA MARINA-ZONA FRANCA

Ja fa més d´un any que el sr. Alcober, regidor del districte i alhora president de la corporació dels Mercats Municipals, s´ha proposat traslladar el Mercat de la Zona Franca a la plaça de la Marina. Mentrestant, cada dijous al vespre, el veïnat, recolzat per les associacions del Port i d´Estrelles Altes, es manifesta sorollosamen reclamant una transformació de la plaça dura i dels baixos infrautilitzats en un espai d´aprofitament social com, per exemple, un casal per a gent gran. A més, s'han presentat diverses alternatives a la reubicació del mercat i més de 600 al.legacions al projecte, les quals no han tingut cap resposta.

"Si hem d´agrair quelcom a la gestió del sr. Alcober, és que ens hagi donat motius per a despertar de la letargia conformista en què vivíem, potser ens imposaran un mercat, però no els ho posarem fàcil", esmenten en una octaveta.

Acció contra Nike

Redacció/MONTJUÏC

El 18 de maig, diversos independentistes van realitzar una acció durant un torneig de fútbol juvenil celebrat a la Fira de Montjuïc, on van desplegar una pancarta amb el lema "Nike explota la infància" i van repartir díptics. Els activistes van patir un intent d'agressió i menyspreus per part del públic i dels treballadors de Nike, que davant la situació defensaven que "esto de la explotación infantil es una cuestión moral, y la moral es variable". "Estáis estropeando la fiesta de los niños" o "esto de que Nike explote a la infancia es un bulo" són algunes de les altres perles que van haver de sentir.

Als díptics es denunciava que a Indonèsia hi ha nenes que treballen 60 hores setmanals per 250 ptes. al dia en vaixells per escapar de qualsevol normativa.

Autobusos en vaga indefinida

El conflicte és el més dur de la història de l'empresa

Els treballadors no respecten els serveis mínims per abusius

Guillem Sànchez/ZONA FRANCA

El nombrós piquet, davant les cotxeres de la Zona Franca. B.C.

Després d'una primera vaga de cinc dies, insuficient per a què l'empresa discutís un conveni just, el conflicte als autobusos urbans s'ha endurit. El 28 de maig va començar una vaga indefinida i salvatge (sense serveis mínims), convocada en assemblea al finalitzar l'anterior convocatòria, on quedà palès que amb les aturades tradicionals no es pot trencar el bloqueig de l'empresa i que s'ha d'optar per una via de pressió més contundent.

El 27 de maig, en una multitudinària assemblea a les Cotxeres de Sants, es va ratificar la convocatòria, en vista que durant les dues darreres setmanes tampoc s'havia aconseguit l'acord. Com a mesura de força, en acabar l'assemblea es sortí en manifestació per la Carretera de Sants fins a la plaça Espanya, demostrant que aquesta vaga no és un invent de les cúpules sindicals, sinó que és tota la plantilla la que està disposada a anar fins al final per lluitar per allò que consideren just.

Precisament, és aquesta pressió de la base la que assegura la unitat sindical (tot el comitè d'empresa li dóna suport), ja que en paraules d'un treballador, "a veure qui és el que es fa enrere ara mateix". La decisió de no respectar els serveis mínims es va prendre el mateix dia 28 davant de les cotxeres de Zona Franca. El fet que aquests siguin clarament abusius, utilitzats per dividir els treballadors i distribuïts de manera arbitrària perjudicant els barris obrers i més aïllats, ha estat determinant per negar-se a complirlos: "el que cal és resoldre el conflicte i no funcionar amb serveis mínims", afirma un altre treballador. Aquest cop no hi ha hagut trencadissa de vidres ni tensió amb la policia, ja que ni tan sols hi ha hagut esquirols. Dels 60 vehicles que havien de sortir, tant sols ho han fet tres, que han atravessat un piquet d'unes 400 persones, i vigilat per cinc furgonetes d'antiavalots. Un cop passats aquests, veient que no en sortia cap més, l'ambient s'ha relaxat, la policia ha marxat i el piquet s'ha dedicat a jugar futbol i cuinar llom a la brasa.

Les reivindicacions

Descrita pels conductors com "la vaga de la justícia", ha d'assolir un conveni que permeti treballar i viure amb dignitat. Així, una pujada de sou, els quals en cap cas superen les 160.000 ptes., és una reivindicació important, però no l'única. També estan presents la igualtat salarial i contractual, els descansos en cap de setmana, les 35 hores i cuidar la salut laboral. També denuncien la hipocresia dels directius socialistes, que sent gestors d'una empresa pública, cobren sous desorbitats i donen lliçons de democràcia.

Què opines de la vaga d'autobusos?

Hem sentit parlar molt de la vaga d'autobusos. Els mitjans de comunicació han publicat enquestes on les respostes eren oposades a la vaga. Des de LA BURXA hem volgut recollir algunes opinions favorables, que d'haver-n'hi, n'hi ha!

Elisenda Barrera
"Els diners dels sous no pagats a aquells treballadors que han fet vaga és més que suficient per a cobrir els costos de les destrosses fetes en els piquets. O sigui, que no vagin tant de víctimes!"

Ruth, Dani, Marta, Laia i Alina
"Tenen dret a reclamar el que considerin just, el problema és que ningú els ha recolzat. Si durant la vaga ningú hagués pagat el ticket, les pèrdues serien considerables i potser la vaga no s'hagués repetit."

Enric
"Suposo que tindran raó, però la informació que donen no t'aclareix massa la situació, com sempre."

Gerard Fernández
"Em sembla bé. La gent hauria de solidaritzar-se enlloc de criticar."

Mundo
"Penso que, si el govern vol un transport públic que funcioni, ha d'apostar per allò públic i negociar amb els treballadors que són els que tiren endavant el país."

Hernan
"Era un esclat que era d'esperar: desigualtat de condicions laborals entre el propi sector treballador, un sol dia de descans, pèrdua de poder adquisitiu... Només ens queda recolzar la vaga salvatge i els piquets."

Alberto
"Caminant, caminant me'n vaig de casa al treball si cal. Espero que sigui just el que reivindiquen. Que la ciutat transport necessita."

Més accions per Can Batlló

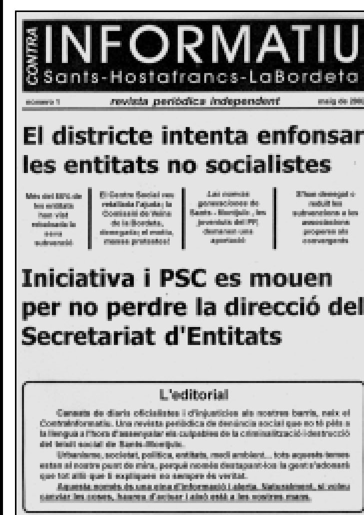
Gemma P.A./LA BORDETA

Les mobilitzacions per la reubicació de Can Batlló no s'aturen. Després d'un mes des de la concentració-cassolada al Parlament i davant del silenci tant del Parlament, com de la Generalitat i l'Ajuntament, les persones que treballen a Can Batlló es van manifestar divendres 17 de maig per la Gran Via fins a la plaça Espanya, des d'on retornaren al recinte industrial.

Una altra de les accions dutes a terme per demanar la reubicació va consistir en penjar pancartes al recinte on es podia llegir: "Batlló, reubicació, SEAT, la solució"; "Ajuntament, urbanisme, especulació", "Batlló, una empresa de 200 treballadors".

Tot i que la propietat havia donat permís per al seu penjament, divendres 12 de maig a la nit les van arrencar, adduint que així ningú els llogaria cap espai. Paral lelament, la mateixa propietat, immobiliària Llés, es dedica a rescindir contractes d'algunes de les empreses.

Un nou mitjà per al barri

CONTRA INFORMATIU
Sants-Hostafrancs-LaBordeta
revista periòdica independent

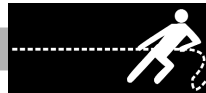
El districte intenta enfonsar les entitats no socialistes

Iniciativa i PSC es mouen per no perdre la direcció del Secretariat d'Entitats

L'editorial

Redacció/SANTS

LA BURXA dóna la benvinguda a una nova publicació semi-clandestina, "Contrainformatiu", que publica en el seu primer número suculenta i incisiva informació sobre el Secretariat i el Districte. Amb desig, esperem una segona part.

Festa i lluita a Cotxeres

Milers de persones van disfrutar de la 1a Festa per la Independència

Joves de nombroses comarques es citaren al centre cívic durant el cap de setmana

Joan Teran/SANTS

La Festa per la Independència, que enguany Endavant organitzava per primera vegada a les Cotxeres de Sants, transcorregué enmig d'una concorreguda assistència durant els tres dies del cap de setmana del 17 al 19 de maig. Des de primera hora del divendres, els voltants de Cotxeres ja començaven a tenir un aspecte sorprenent, omplint-se de pancartes, banderes, paradetes i sobretot gent que li donava un contingut de festa i de lluita.

El cor de la festa fou el passadís que va des de Carretera de Sants fins la Plaça Màlaga, on la presència de paradetes, barres i música animà un espai que esdevingué punt de trobada de diferents persones i col lectius vingudes de dins i de fora dels Països Catalans.

L'auditori de Cotxeres fou l'escenari de concerts durant tres dies consecutius. El primer dia, Mesclat, Skalariak i Terroristas del Son animaren la vetllada amb els seus sons festius; dissabte fou el torn d'Obrint Pas (que presentaven el seu nou disc), Berri Txarrak, Red Banner i Ràbia Positiva, mentre que el darrer dia en Merino, en Feliu Ventura i l'Ensaladilla tancaren la festa.

Un dels punts forts de la festa fou les xerrades que es desenvoluparen a les instal lacions del Centre Cívic de Cotxeres. El primer dia, representants de les FARC, del Front Polisari, del Front Popular per l'Alliberament de Palestina i del consolat de Cuba denunciaren l'actual onada imperialista i les conseqüències d'aquesta sobre els seus respectius pobles. El segon dia fou el torn de representants de Rescat i d'Alerta Solidària els quals, juntament amb represaliats de la darrera onada repressiva de Gràcia, denunciaren el caràcter repressiu de l'Estat espanyol. A la tarda, i sota el títol de "Els Països Catalans en lluita", tingueren la seva veu la Plataforma en Defensa de les terres de l'Ebre, Papers per Tothom, en Pep Riera i un representant de la lluita contra la base de l'OTAN a Bètera, que defensaren la lluita com l'única via per aconseguir resultats positius per les lluites populars. El diumenge, un membre de Batasuna denuncià la criminalització i l'intent d'il legalització de l'esquerra abertzale.

L'acte final va concloure amb el cant dels Segadors i la Internacional. TONI

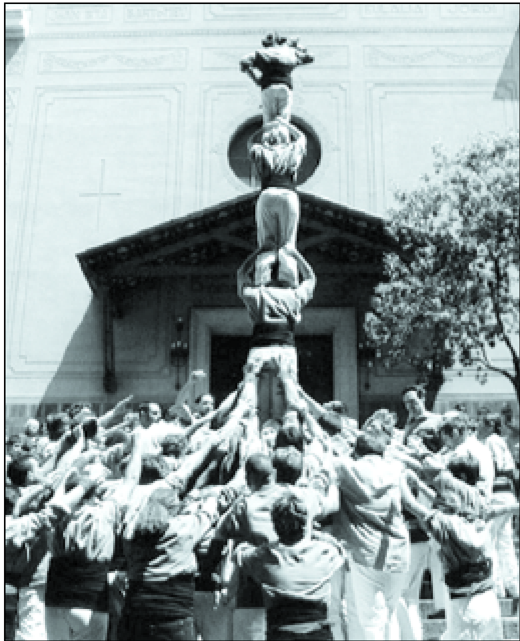
També es realitzaren altres activitats com una cercavila en defensa de la cultura popular, dinars populars o una espectacular actuació dels diables de Sants. L'organització de la festa va mostrar la seva satisfacció per l'èxit assolit i va prometre repetir quan sigui possible.

Nou anys de colla castellera

El Llençol/SANTS

El diumenge 12 de maig, els Castellers de Sants van celebrar l'acte central del novè aniversari. L'acte va ser la culminació d'una gran festa que es venia preparant de feia mesos i que es va fer visible quinze dies abans, amb la inauguració de l'exposició del concurs de pòsters de la canalla del barri.

Onze escoles del districte van participar en una recollida de dibuixos per confeccionar el cartell que havia d'anunciar la festa. En total se'n van recollir 522. Un jurat format per representants d'entitats i associacions amigues (l'Arran, la CAL, Sants 3 Ràdio...) i també per gent que ha col laborat en el disseny gràfic de la colla va fer la tria definitiva. També es va donar rebuda a una colla castellera de fora del principat, els Al.lots de Llevant, de Manacor. En un sopar fet a les Cotxeres se'ls va oferir els 150 plats diferents fets per cada un dels membres de la colla local. Tot amanit amb un ressopó de gralles i danses amb "El Ventall".

El pilar pujant les escales, l' emblema de la colla. TONI

El diumenge, a la pl. Bonet i Muixí, la festa va començar ben d'hora amb una cercavila seguida d'una festa infantil. Més de 250 nens i nenes van fer acte de presència per fer una xocolatada, veure els seus dibuixos, ballar amb un grup d'animació, menjar coca de la Trini Polo i recollir un petit regalet preparat per als nens que havien presentat un dibuix. El més destacable del matí va ser la presentació dels "Bastoners dels castellers de Sants", que va sorprendre a tothom amb el seu ball.

L'actuació castellera va tenir, a més de les dues colles esmentades, la participació dels Minyons de Terrassa que van oferir la millor actuació d'enguany. Va ser el primer cop que es veia a la nostra plaça el 5 de 8. També van fer el 2 de 8 amb folre i el 4 de 8 amb l'agulla, aquest sols carregat. Els Al.lots per la seva banda, van descarregar el 3 de 7, el 4 de 7 i el 2 de 6, fent el que es coneix com a clàssica actuació de 7. Finalment els Castellers de Sants van descarregar el 5 de 7, un emocionant 3 de 7 aixecat per sota i finalment el 4 de 7 amb l'agulla. La festa va acabar amb un pilar de 4 dels "Borinots" que va pujar les escales de l'església.

Tres okupacions en perill

Gemma P.A./SANTS

Tres cases okupades del barris de Sants i la Bordeta es veuen amenaçades per la possibilitat d'un desallotjament proper. El 3 de maig va arribar a la Torreta, que porta okupada gairebé tres anys, una notificació que exigia l'abandonament de la casa en un mes i, sinó, es faria arribar l'ordre de desallotjament. La paradoxa es troba en la impossibilitat per part dels propietaris de donar-li cap ús a la casa. El Tajo, situat al carrer Gavà, que funciona com a centre social des de fa un any, també ha rebut sentència desfavorable i la immobiliària propietària del cas, Unitat S.A., n'ha demanat l'execució. Malgrat això, el jutge encara no l'ha fet efectiva. La darrera situació precària és la viscuda per La Karraca. Aquesta casa del carrer Miquel Àngel es troba sota procés judicial des de fa un mes i mig. Es tracta d'un procés pel civil que, segons afirma el jutge, pot resultar força ràpid, al voltant dels dos mesos. L'edifici és patrimoni arquitectònic i fins al 2004 la immobiliària propietària de la casa no hi podrà construir.

El Casal obre un nou local

Ivan Rubio/SANTS

El 4 de maig, el Casal Independentista de Sants "Jaume Compte" va fer l'Assemblea general. Enguany, a més de valorar l'any i de marcar objectius per al vinent, es va estrenar nou local. La inauguració oficial, però, no serà fins el 23 de juny, amb activitats tot el dia i un final de festa tronat a la pl. d'Osca. Deixant enrera les dificultats que presentava el local del c/ Demòstenes, ara el casal vol obrir-se més al barri i poder oferir, a més d'un espai polític de lluita, formació i discussió, també un espai on poder anar tranquil lament a fer una cerveseta i xerrar. Així doncs, esteu tots i totes convidades a passar-vos qualsevol dia de l'any a partir de les sis de la tarda pel carrer Premià, 31.

Els àpats de la precarietat

Aquesta secció gastronòmica vol retre homenatge a totes aquelles persones o generacions que per diversos motius han patit la fam o la misèria. Volem fer memòria d'aquests precaris però efectius coneixements populars de subsistència.

"Torrijas" amb llet

Ingredients: pa d'un dia abans (8 llesques), ½ litre de llet, sucre (tres cullerades), canyella, oli d'oliva, ous.

Barregem el sucre amb la llet i posem una pessigada de canyella. Suquem el pa amb aquesta barreja i deixem que s'escorri una mica. Escalfem l'oli al foc, arrebossem les llesques escorregudes amb els ous batuts i les fregim. Les deixem damunt d'un paper absorbent i les empolsem amb sucre i canyella. Es pot substituir la llet per un vi tinto o moscatell, per això és convenient enfarinar-les amb ou abans de fregir.

Galeria de convidats

Argentina... **Lakos**

El raconet cannàbic

Al juny... la maria creix com un puny. Aquest mes parlarem de sexe (eh?!). Sí, sí, parlarem del sexe de la marihuana i, per a què us feu una idea, és com el "cuento" que us van explicar a l´escola: la flor, l'abella vola, el pistil, bla bla bla... Podem distingir entre tres tipus de plantes: les mascles, que serveixen per prodigar l´espècie i poca cosa més (per variar!), les hermafrodites, que apareixen ocasionalment i són capaces d´autopol·linitzar-se, i les femelles, les quals són realment les que ens interessen per les seves propietats psicoactives i terapèutiques. En tot cas, hem de fer un control regular de les plantes per preveure possibles plagues o carències i també per esbrinar el sexe de la planta tan aviat com sigui possible per apartar els mascles del nostre hortet i, així, evitar que pol.linitzi les femelles, cosa que no volem per res del món.

Per a distingir el gènere de les plantes ens hem de fixar en les flors. Les plantes mascles produeixen unes flors petites i blanques que pengen de la planta en ramals i en què, si ens hi fixem bé, distingirem els pètals. Les femelles formen flors enganxades als talls en forma de càpsules, de les quals surten dos pistils en forma de "v". Ja ho anireu veient.

A LA BURXA som humils però orgullosos i diem el que ens dóna la gana. Per això volem dir-li quatre cosetes al sr. Bush i els seus amics de la DEA (agència antidroga), que reprimeixen i rebenten la subsistència dels cocaleros a tota Amèrica llatina, mentre els productes utilitzats en l´elaboració de la cocaïna son *made in USA*. Cocaïna que, després, reportarà molts beneficis als seus amigots i li servirà per a dominar possibles elements subversius, reaccionaris i/o descontents, és clar, amb la seva gestió. Pagant, sant Pere canta. Prou ja de prendre´ns el pèl!

LES AVENTURES DEL DRAC MALAHERBA

LES CABÒRIES DEL DRAC AURELI

Setmana Tràgica, Barcelona 1909

Passatemps

Mots encreuats especial Can Vies

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L
1								■				
2		■		■			■					■
3		■				■						■
4				■			■	■				
5		■						■		■		
6			5	■				■		■		
7	■	■	è	■	■		■					
8	■						■	■	■			
9					■	■			■			■
10		■										
11				■			■			■		
12		■										■
13				■	■						■	
14	■	■				■						■
15	■							■		■		
16				■							■	
17					■		■	■	■			
18	■		■	■							■	
19									■			

Vertical

1A.- Són com fotos i es van poder veure a l'exposició de Can Vies. 2C.- El divendres 10 de maig ho vam celebrar. 1E.- S+Grup de música de Cuenca, que van tocar el dissabte 11 de maig. 1F.- Si...no, qui? Si ara no, quan? 4F.- Ciutat italiana propera a Venècia. 1I.- Casa okupada del barri. 1J.- En un judici s'aixeca... Fer... de presència. 1K.- Diumenge 12 de maig al vespre a Can vies es va fer un.... 6B.- Conjunció. 4L.- Animal australià. 7J.- Si no és meva, ni seva és.... 8B.- Pronom feble. 8D.- Terra 9A.- A l'exposició n'hi hauran de Can Vies. 9M.- Carruatge a la romana. 10E.- Sindicat universitari pròxim als CJC. 10F.- Ho fa el llop a la lluna. 10I.- Espai. 10L.- Jugant al kiriki fa totxo amb la K. 12G.- Dissabte 18 se'n va fer un al carrer Jocs Florals 12J.- Tal com sona la x. 15L.- Revista de barri. 14E.- Algú que no hi veu. 14K.- Ocell. 15B.- Per remodelar la kafeta hem fet jornades de... 15F.- Nom de la nau filla de la Moya a ScareFace. 16A.- Arbre que caracteritza els barcelonins. 16J.- Nom de noia i de flor

Horitzontals

1A.- DJ que va animar la festa del dissabte 11 de maig sense R (Baban + Roger) 1I.- En superman en porta una. 2M.- Tinc una llàntia a la samarreta. 3C.- Salari. 3G.- Vila alliberada. 4A.- Bol. 4E.- Exclamació. 4I.- Habitant d'Euskal Herria. 5C.- Associació cultural del Barri. 5A.- Ninfa de la mitologia grega que es va transformar en vedell. 6A.- Afirmació. 6E.- Què hi ha més gran que l'amor a la llibertat? 7M.- Què cal a sobre les quatre barres? 8B.- On es va fer el concert del 5è aniversari de Can Vies? 8J.- Parella d'Adam. 9A.- Present d'indicatiu, primera persona del singular del verb finar. 9G.- Nom de noia. 9J.- Es pot prendre amb cola. 10C.- Després de l'aniversari la Kafeta de Can Vies va quedar... 11A.- Tren d'Alta Velocitat. 11M.- Nota musical. 11K.- Ser. 12C.- Està penjada a la kafeta de Can Vies. 13A.- Títol de monja. 13F.- Si no és absurd és... 13L.- Conjunció. 14C.- Si tu ets, jo ... 14G.- Fruita amb nom de ferida. 15B.- Del 10 al 18 de maig es va obrir la .... de Can Vies. 15K.- Universitat de Barcelona. 16A.- Sense aditius. 16E.- Lloc on es va fer el sopar d'aniversari. 17A.- Arc de Sant Martí. 17J.- Os+R. 18E.- Van tocar divendres 10 de maig i són Sound System. 19A.- Grup de música amb nom de discogràfica que va tocar dissabte 11 de maig a l'Hamsa. 19J.- Exclamació.

Les solucions les publicarem el proper número.

MÚSICA

Radio Raheem
"La casa de Putxineli"
Lupara (Bip Bip Records)

Segona entrega dels barcelonins Radio Raheem. Aquest cop, setze temes que intenten reflectir l'energia que transmeten en el seu directe, la qual cosa aconsegueixen. El disc sona bastant compacte i les influències es deixen sentir en molts temes, fins i tot utilitzant estrofes de bandes com Potato o de cançons tradicionals i populars. "La casa de Putxineli" supera l'anterior "Guaguançó Barna Party" en quant a qualitat, sobretot a la secció de vents, però segueix sonant igual de festiu i compromés. Quan el reggae i el punk es van trobar en un local d'assaig, es van mirar a la cara i es van posar a treballar. Un cop mans a l'obra, van començar a convidar gent, entre la qual no podien faltar els amics que feien grafittis a les parets. El nom de tot plegat el van posar aquests darrers, Radio Raheem.

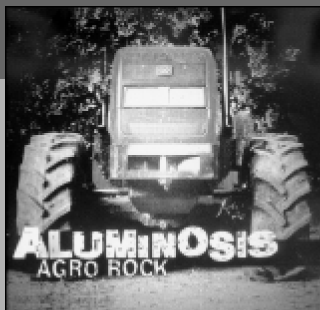
R+R=R+

CINEMA

"El hombre que nuca estuvo allí"
Joel i Ethan Cohen

Després de O'Brother, els germans Cohen canvien d'estil i ens ofereixen "El hombre que nuca estuvo allí", un clar homenatge al cine negre dels anys 40. El protagonista, un barber, un home gris i avorrit, es veu involucrat en una sèrie de circumstàncies dins una complexa trama que gira al voltant d'ell i que canvia totalment el que fins ara havia estat la seva monòtona vida. Un dels grans encerts d'Ethan i Joel Cohen ha estat donar el paper de protagonista a Billy Bob Thorton, excel·lent en el seu personatge. També l'habitual Frances Mc Dormand, com a desagradable esposa del protagonista, compleix a la perfecció. Una adequada banda sonora i una esplèndida fotografia en blanc i negre completen les fites d'aquest film, que algú podria considerar lent, però que, crec, té el ritme que necessitava la història.

Lancelot

MÚSICA

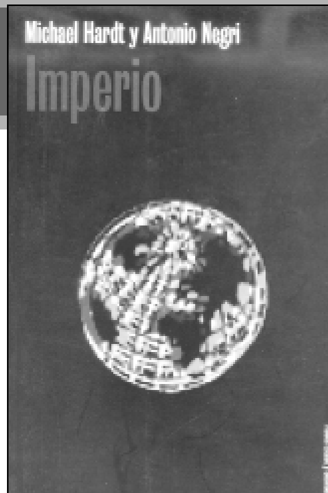
Aluminosi "Agro Rock"
Cuarto Oscuro + Kamilosetas Muskaria

Aquest és un disc que no podeu deixar escapar per moltes raons, així que farem un resum per demostrar-ho. Els Aluminosis són una banda que procedeix de diferents pobles de l'interior de Castelló. Es dediquen professionalment al camp i el seu estil és l'agro rock. Canten en català i aquest és el seu primer treball, pel qual no pots pagar més de 6 euros. Si tot plegat et sembla poc, et direm que les seves melodies s'enganxen a la primera de canvi i les seves lletres són divertides i alhora reivindicatives. Fishler, Loyola de Palacio i Celia Villalobos ja comencen a tremolar, les vaques "loques" no perdonen, les oliveres i els Aluminosis tampoc.

Rural'Punk

LLIBRES

"Imperio" Michael Hardt i Antonio Negri.
Ed. Piados, 2002.

En l'ordre polític global, qui exerceix el domini és l'Imperi, fase actual del mode de producció capitalista que imposa el mercat com a regulador de les relacions socials, més enllà de l'anterior imperialisme dels estats-nació. És el resultat de la conjunció d'organismes "nacionals" (estats) i "supranacionals" (multinacionals, institucions tipus FMI, etc), units en una mateixa lògica de domini: incorporar noves zones a un Imperi en permanent expansió. Zones no només de caràcter territorial, sinó que al pretendre dominar la globalitat de la vida, l'Imperi pren la forma de biopoder: recrea la vida des dels seus paràmetres, interioritzem l'Imperi. Per a estudiar amb calma, el llibre de Hardt i Negri interessa, no només -que déu n'hi do- perquè identifica les transformacions productives que ha experimentat històricament el capitalisme, sinó perquè indica el tipus de subjectivitats que s'oposaran a l'Imperi i seran capaces d'enderrocar-lo. Aquestes ja no només neixen en l'escenari "fàbrica", sinó que, des que les relacions d'explotació capitalista ocupen tot el territori social, la subjectivitat opositora a l'Imperi es materialitza en la cooperació dels cervells i dels cossos de la multitud de treballadors mòbils i flexibles, de l'energia intel·lectual, comunicativa i afectiva de la gent. La creativitat social de la multitud, la voluntat d'estar en contra de l'Imperi i el desig de viure alliberadament atravessaran l'Imperi per desenvolupar formes de sociabilitat no capitalistes.

dissabte 15 de juny a les 22h a CSA Hamsa

CONCERT

Habeas Corpus + BKC i El Oso Yonky

3 €

Org. L'Assamblea del Barri de Sants

D'ON VENIM...

El 28 de juny, dia de l'alliberament gai i lesbià

El 28 de juny es celebra el naixement del Moviment d'Alliberament Gai i Lesbià modern. A les darreries de juny de 1969 s'esdevingué la revolta de Stonewall a Nova York quan la policia entrà en un bar d'ambient gai (el Stonewall In) amb la intenció, com sempre, de fer una batuda. Els gais s'hi oposaren i això motivà un enfrontament amb la policia. Es detingueren algunes persones i un homosexual portorriqueny es llençà al carrer des de l'edifici central de la policia. La reacció fou immediata.

Milers d'homosexuals, homes i dones, i gent simpatitzant es manifestaren per Nova York. Es creà el Gay Liberation Front i, a partir d'aleshores, nasqueren grups semblants a la majoria de països europeus. Aquests fets foren cabdals, repercutint també a Catalunya amb la creació del FAGC (Front d'Alliberament Gai de Catalunya) l'any 1976, el qual aconseguí la modificació de la llei de Perillositat Social l'any 1979. El Fagc, juntament amb l'EHGAM (a Euskal Herria), han sigut dels pocs que han mantingut hissada la senyera de l'alliberament gai combatiu.

La primera manifestació d'homosexuals catalans tingué lloc a Barcelona el 26 de juny de 1977. El diari Avui d'aquella data parlava de les motivacions de la manifestació: "Una és la commemoració de la Jornada Mundial i l'altra és exigir la derogació immediata de la Llei de Perillositat Social que margina i castiga àmplies capes de la població entre les quals hi ha els homosexuals". Amb aquella primera manifestació, els gais demanaven la seva integració a la societat. A l'Avui del 28 de juny hi llegim: "La manifestació de l'Orgull Gai fou un èxit. La policia, però, carregà durament a Canaletes".

Ivan Miró

Can Vies va al psicoanalista

Si bé és cert que, quan sentim a parlar d'un projecte que ha sobreviscut durant cinc anys, ens pot semblar quelcom ja consolidat amb una forma fixa i inamovible, la gent del Centre Social Autogestionat Can Vies creiem que, després dels últims alts i baixos, ens hem de plantejar un procés de regeneració. Veiem necessari fer un retorn a una posició inicial o, si més no, ja que això és impossible, intentar refrescar-nos una mica les idees.

La regeneració que ens plantegem comporta la necessitat de gent nova per a trobar idees noves. L'original procés seguit per Can Vies amb aquesta finalitat ha consistit en una quasi completa remodelació de l'espai. Calia canviar aquells espais de manteniment inviable o ús inexistent.

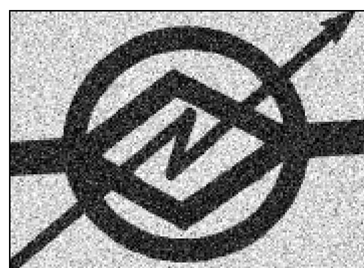
Fou així que reconstruírem la "cafeta"; vam reconvertir la biblioteca en magatzem (portant els llibres cap a la biblioteca de l'Hamsa); transformàrem la sala de reunions i trastos en una sala ben condicionada per aquells/es que requerissin aquell espai, sense que el soroll de la "cafeta" no els destorbés; uns bons lavabos que oblidessin que la mandra es converteix en brutícia; un jardinet on prendre el sol o la fresca; unes sales en condicions per als col·lectius que en volguessin fer ús; etc. L'objectiu d'aquesta transformació física anava més enllà de maquillar el centre social. Això era, en part, un objectiu secundari. La col.laboració de nova gent en aquestes obres ha permès que tot un seguit de persones es trobéssim engrescats en donar una nova visió de l'espai.

> "volem donar un contingut a les quatre parets que composen el centre social"

Cal contextualitzar la situació recordant la importància de l'evolució realitzada per l'Assemblea de Barri, el fet que la constitució de la nova etapa de LA BURXA es localitzés a Can Vies i que les institucions cada dia ho posen més fàcil per a què la gent dubti d'elles. És en aquest moment, un cop havent superat el tràfec de l'aniversari, quan hem de seure i començar a plantejar-nos què en volem fer d'aquest espai i, potser encara més important, qui el pot voler fer servir. Valorem que aquest procés de reconstrucció continua obert, tant a nivell d'idees com de persones i col·lectius. Volem acostar a la gent del barri una imatge del centre social allunyada dels tòpics i basada en els fets, oferint un punt de trobada per a la gent on donar sortida a les inquietuds socials, culturals i polítiques de tots plegats. Des d'enriquir-se mentre es xerra amb altres o es llegeix un diari o un llibre i assistint a exposicions, espectacles teatrals, actuacions musicals de petit format; fins a organitzar-se en col·lectius de lluita social, aportant debats i accions, des d'on puguem donar forma a les alternatives més diverses; per a poder analitzar críticament aquelles coses que generalment no es qüestionen als mitjans "oficials" i, fins i tot, entre nosaltres...

Passat, present i futur poden ser reflectits en aquest debat. Pretenem generar quelcom més que una entitat gestora de l'espai, volem donar un contingut a les quatre parets que composen el centre social, valorant com volem i/o podem transformar l'entorn. Creant alternatives, de forma assembleària i autogestionada, a les estructures de poder que ens dominen. És per tot això que convoquem a tots/es a participar en l'assemblea del CSA Can Vies.

Assemblea del CSA Can Vies

EL RACÓ DEL CASAL

La llei de partits

L'anomenada eufemísticament llei de partits, potser ja aprobada en el moment de llegir aquestes ratlles, representa un altre cop de puny a les aspiracions nacionals i socials del poble basc. Neix, com ho ha reconegut tothom, amb l'única finalitat d'il legalitzar Batasuna. Ras i curt. Qualsevol altra interpretació és una falòrnia.

Davant aquest fet, no cal dir que no ens defrauda el paper dels partits polítics catalans, car no n'esperem res. I encara menys en aquest tema. Potser algú argumentarà que això no és un tema prioritari, o bé que ells sí que s'han manifestat en contra. Als primers els direm que, pel més elemental sentit de la democràcia, en nom del qual s'omplen la boca, s'han de negar rotundament a il legalitzar una formació que malda per l'autogovern. Als segons, i no recordarem el paper de comparsa que han fet, els direm que no cal fixar-se en els aspectes de forma sinó en els de fons. Hom té la sensació que Euskadi s'ha tornat a convertir en un camp de proves. Són diverses les iniciatives (llei del menor, judicis ràpids, etc) que assagen nous tipus de repressió.

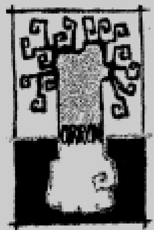
Ara bé, el fracàs de la iniciativa sembla ser més que previsible, fet que aguditzarà encara més la tensió, alhora que disminuïrà la poca credibilitat que li resta a aquesta democràcia que tanca diaris, clausura ràdios, censura revistes, permet la tortura o empresona persones per llurs idees. Que, en definitiva, vulnera les llibertats. Mentrestant, i mentre es rumien si s'empresona també a tot aquell que tingui llibres de l'editorial Txalaparta a casa, la millor cosa que podem fer és seguir plantant cara cada dia, tot recordant que lluitar per la independència del nostre poble és lluitar per la independència de qualsevol nació sotmesa.

Casal Independentista de Sants

EL COL·LECTIU

Centre de documentació Arran

Arxiu dels moviments socials

Consisteix en l'elaboració d'un arxiu històric que serveixi per guardar la memòria i documentar col·lectius, organitzacions i assemblees locals que lluiten per transformar la societat.

El projecte es va començar a gestar a finals de l'any 1999 a partir de la donació d'un arxiu per part del col·lectiu Revuelta. La necessitat d'endreçar arxius existents en desús i de recopilar-ne de personals va motivar que un grup de gent es proposés fer un centre de documentació públic i dinàmic. Més endavant, la idea inicial va anar prenent cos i es va emmarcar dins de l'Associació Cultural Arran.

El Centre de Documentació (CD) pretén fer una contribució a la memòria històrica: la realitat que preval és la dels poderosos, mentre que l'altra cara, la que pateixen els pobles i persones oprimides, la de la gent que trenca el silenci i surt al carrer, ha estat sempre silenciada i manipulada. Des de la necessitat més teòrica d'aportar un granet de sorra en el trencament del pensament únic, el CD té fixats els següents objectius:

- Recopilar la producció política dels moviments i organitzacions socials al llarg de la història.
- Ordenar i sistematitzar tota la documentació en bases de dades temàtiques.
- Oferir altres fonts d'informació i facilitar l'accés a tothom que vulgui per tal d'anar impulsant la cultura de la resistència.

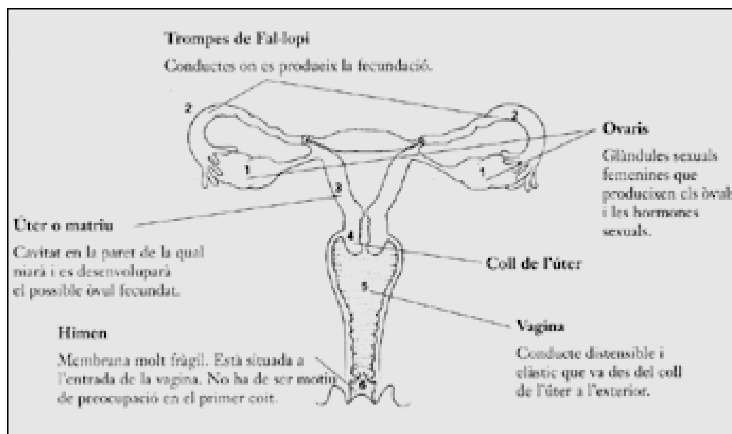
(Està obert els dimarts, dijous i divendres de 17 a 21h)

>> DONA I SEXUALITAT

Anatomia de l'aparell reproductor

El cicle menstrual

Ens preocupem i coneixem el nostre cos o anem fent-lo servir com si fos un envàs que ens manté en peu? No hem de concebre la salut només com l'atenció curativa i inmediata, realitzada per un professional especialitzat qui, per a resoldre el problema, orientarà les accions (medicaments, dietes i exàmens) de la persona "desconeixedora del seu cos". Necessitem informació per conèixer el funcionament natural, per a poder conèixer i saber escoltar els signes i els símptomes, per a entendre el llenguatge del cos que tants cops ens parla i no sabem escoltar i convertir-nos així en participants actives de la nostra salut.

Aparell reproductiu femení. ANNA

La hipòfisi és la glàndula mare del nostre cos, l'encarregada de segregar les hormones. L'hipotàlem, situat a la part inferior del cervell, es qui controla les segregacions hormonals de la hipòfisi. Regula automàticament la producció de les hormones sexuals segons la taxa de concentració a la sang. El primer dia del cicle és el de l'aparició de la regla.

Dia 6 a dia 13

Inmediatament després de la menstruació, entre el dia 6 i el 13 del cicle, la hipòfisi comença a segregar hormones. Amb l'hormona fol.liclestimulant, estimula la maduració dels òvuls que es troben situats dins d'un teixit anomenat fol.licle. Sis dies després, un dels fol.licles comença a dilatar-se més que els altres.

Els estrògens són els responsables del canvi de la nena a dona, s'encarreguen de la implantació del pèl, de la distribució del greix, de la configuració òssia i muscular... Durant el cicle menstrual, són les hormones que regeixen l'engruiximent de la mucosa uterina o endometri, sota la forma de teixit esponjós dotat d'una aportació enriquida de sang, que serà la base per a poder rebre un possible embaràs. Per això, durant aquests dies, ens sentim com inflades, perquè realment les parets del nostre úter s'estan inflant.

Dia 14

El fol.licle dilatat expulsa l'òvul madur xuclat pel pavelló de la trompa de Fal.lopi: és l'ovulació. A partir d'aquest moment són els dies més fèrtils, en què el risc de quedar-nos embarassades és més elevat. Des que l'òvul és expulsat, la producció d'estrògens disminueix. El fol.licle buit es queda a l'ovari i es transforma en cos groc i segrega, llavors, la seva pròpia hormona: la progesterona.

Dia 15 a dia 28

La progesterona estimula el desenvolupament de l'endometri per rebre i nodrir l'òvul si ha estat fecundat. Durant aquest temps, l'òvul entra a la trompa de Fal.lopi i comença el seu camí cap a l'úter. Si l'òvul es troba aleshores en presència d'un espermatozou, podrà ser fecundat i començarà l'embaràs. La progesterona és l'encarregada de produir tots els canvis que es donen a l'organisme per a poder gestar un embaràs (augment de pits, glucosa, endometri nodrit...). En aquest cas, l'òvul continua el seu trajecte fins que s'allotja a l'úter, on es fixa a la paret protectora i nutritiva: l'embrió comença a desenvolupar-se. El cicle menstrual s'interromp provisionalment durant l'embaràs.

Dies de l' 1 al 5

Si l'òvul no ha estat fecundat, mor i es desintegra: el cicle continua. Quan aquest embaràs no es du a terme, els nivells de progesterona cauen en picat, les cèl.lules de l'endometri ja no reben aliment i aquest es desfà, provocant el despreniment i la sortida per la vagina: és la menstruació. Per tant, el flux menstrual està compost de deixalles de la mucosa uterina i de sang. Torna a començar el cicle.

Hem de tenir en compte que el nivell d'algunes hormones femenines pot alterar-se degut a canvis en el pes corporal o la dieta, les emocions, l'estrès o alguna malaltia. Això pot causar que la menstruació sigui irregular o, fins i tot, que s'interrompi temporalment. I per acabar, només vull remarcar una cosa: no és habitual, però recorda que et pots quedar embarassada durant la regla.

Anna

LA BORDETA, MON AMOUR

El maquis

Una de les moltes assignatures pendents de la transició espanyola va ser el reconeixement polític dels maquis. Els maquis, guerrillers de l'exèrcit vençut que no van abandonar la lluita i que, després de la traïció de les democràcies occidentals al final de la 2a Guerra mundial, van entrar pels Pirineus en un romàntic intent de revoltar el país.

Inicialment els maquis van estar nodrits per comunistes i anarquistes, però els primers van abandonar el combat quan la seva cúpula política va decidir passar a una nova "estratègia". Van deixar tirats a molts dels seus. Només van quedar les partides llibertàries com a focus de lluita enfrontades al cos de la Guàrdia Civil i després també als sometents armats. El suport popular, que no va faltar mai, va ajudar a crear unes rutes d'entrada i sortida al país, que van esdevenir llocs mítics en la història d'aquest.

Ara, la gent de la Comissió i del Centre Social, amb els amics de l'Ateneu Enciclopèdic ens en volem anar a descobrir una d'aquestes rutes. En concret el dia 8 de juny ens n'anem al Pedret i Santa Eugènia, per Fígols, al Berguedà. Companys d'aquell país ens faran de guies i compartirem amb ells la jornada. En qualsevol cas, segur que sentirem plegats l'emoció de rememorar els combats d'aquells herois del poble, tan molestos per als polítics que ens governen avui. Ja us explicarem, en una altra columna com aquesta, com ens ha anat i us donarem adreces de contacte.

Comissió de Veïns de la Bordeta

El més obscur...

Josep Anglada, reconegut feixista de Vic.
"Jo porto l'àguila al cor"
"Hem d'actuar d'amagat, perquè si no, no triomfarem"
"Si pogués mataria Fidel Castro demà mateix"
(declaracions fetes en un parany preparat pel Canal 9)

Marxa blava a Mallorca

Redacció/Illes Balears

Milers d'activistes antitransvassament han recorregut l'illa durant els dies 23, 24 i 25 de maig per participar a la cimera alternativa amb motiu de la reunió de ministres de Medi Ambient de la UE a Palma. La marxa blava per mostrar el desacord amb el Pla Hidrològic és un acte més de la contracimera batejada amb el lema "Un altre medi ambient és possible" que va concloure amb una gran manifestació de més de 6000 persones. L'objectiu dels organitzadors és fomentar un debat crític sobre les dinàmiques que provoquen els problemes mediambientals.

Alliberen en Carles

Redacció/Barcelona

El jove independentista, en presó preventiva durant un mes acusat de cremar un caixer, ha estat posat en llibertat després de pagar una quantiosa fiança. Malgrat tot, els càrrecs contra ell es mantenen i es troba a l'espera de judici. Nombroses entitats i persones han signat el manifest que demanava el seu alliberament i continua la campanya de solidaritat. El primer de juny està prevista una manifestació contra la repressió, que alhora vol reivindicar la llibertat del pres polític Juanra.

Alerta antifeixista a Premià

Redacció/El Maresme

El debat entorn de la construcció d'una mesquita a la població de Premià de Mar està sent utilitzat com excusa per l'extrema dreta per implantar-se a la comarca. Un sector del veïnat, oposat a la construcció de la mesquita, ha buscat el recolzament de Josep Anglada (reconegut feixista ex-membre de Fuerza Nueva, ex-cap de l'organització "Justícia, Dios y Patria", amb conexions amb el MPC, i actual promotor de la "Plataforma per Catalunya" de Vic) per fer sentir la seva veu. Des d'aquesta plataforma es va convocar una manifestació contra la immigració per al dia 18 de maig.

Davant aquestes actituds xenòfobes, la Plataforma per la Convivència va mostrar la seva preocupació, apostant per una postura dialogada. Una concentració el dia 11 de més de 600 persones va demostrar la solidaritat amb els immigrants i el rebuig a la manifestació racista. Finalment, però, la convocatòria xenòfoba es va mantenir. Per això, des de diferents grups antifeixistes es va fer una crida per fer una contramanifestació el mateix dia.

La concentració contra la mesquita va aplegar unes 500 persones, majoritàriament veïnat i uns quants joves d'organitzacions feixistes. D'altra banda, un altre grup de gent s'anava concentrant a l'estació del tren, on la Guàrdia Civil esperava preparada per identificar, gravar i escorcollar a tothom. Quan les dues manifestacions es van trobar, el grup de gent antifeixista va intentar penjar una pancarta amb el lema "Aturem el feixisme". En aquest moment, els matons de l'acte feixista van anar treure-la i aleshores va esclatar una minibatalla campal on volaven pals i cascs.

Segons la Plataforma per la Convivència es tracta d'un conflicte inflat i manipulat per tal d'extendre el rebuig contra l'immigrant i, així, diluir el descontentament d'aquells sectors socials més necessitats, on precisament acostuma a aparèixer aquesta llavor d'odi irracional.

Can Masdeu resisteix

Redacció/Barcelona

Després de 60 hores de l'arribada de la policia a la masia okupada Can Masdeu i 60 hores després d'una arriscada resistència per part de les persones ocupants, el jutge va acabar retirant l'ordre de desallotjament. L'edifici okupat, antiga leproseria, propietat de l'Hospital de Sant Pau i abandonat des de feia 40 anys, va intentar ser desallotjat el passat 30 d'abril. Per tal d'impedir-ho, una dotzena de persones es van lligar amb cordes a diferents punts de la façana de l'edifici, de tal manera que si els agents els treien corria perill la seva integritat física. L'assetjament a la casa va durar prop de tres dies, ja que el jutge, tot i la impossibilitat tècnica de la policia i la negativa dels bombers a actuar, seguia demanant l'execució del desallotjament.

De la dotzena de resistents inicials, cinc suportaren fins el final. El Periódico

Durant aquests temps, les forces de l'ordre no van permetre que els resistents rebessin menjar ni beure, fet que ha provocat una denúncia. Les accions en solidaritat no es van fer esperar: talls de trànsit a la Ronda de Dalt, persones emmanillades a l'Hospital de Sant Pau, una acampada al davant de la masia, manifestacions i, fins i tot, una okupació del consolat espanyol a Amsterdam.

Actualment, la finca és en mans d'una Unió Temporal d'Empreses (UTE), que la va adquirir a canvi de la concessió de les obres del Nou Hospital de Sant Pau. Aquesta entitat està formada per l'empresa EMTE (propietat de Carles Sumarroca, co-fundador de Convergència i Unió) i Guinovart & Osha (propietat d'Antoni Guinovart, un dels empresaris més adinerats de Catalunya). El projecte urbanístic es basa en la construcció de luxosos habitatges per a metges jubilats. Les pressions per efectuar el desallotjament són, doncs, d'una dimensió notòria.

Vendre't o no vendre't

Redacció/Barcelona

El dimarts dia 14 de maig es va iniciar el judici contra els 68 detinguts pels incidents que es van produir fa onze anys a la Fira de Teatre al Carrer de Tàrrega. Al 1991, el poble lleidatà va ser l'escenari de violents disturbis motivats, segons testimonis presents, pel control policial accentuat aquell any per netejar la Fira, convertida llavors en una cita festiva obligatòria per al jovent català del moment.

Ens trobem amb un cas que ens torna a demostrar que la justícia en aquest país no funciona. Després de tots aquests anys, s´han perdut els expedients dels maltractaments i tortures que gran part dels acusats va denunciar després de les detencions, s´ha canviat de jutge dues vegades, sense comptar el de guàrdia, i la fiscalia s´ha tret de la màniga un tracte realment ridícul. Es tracta d'un cas ple d'irregularitats.

Després que onze dels presumptes culpables i els seus advocats (els que no havien acceptat el tracte de la fiscalia) denunciessin al jutge per prevaricació, el judici s´ha posposat a l'espera que es designi un altre jutge. Entre els inculpats hi ha joves que quan van succeir els fets tenien entre 18 i 25 anys i ara tenen fills, hipoteques, feines, petits negocis, en definitiva, una vida que ara poden perdre per un delicte que molts d´ells no van cometre. Se'ls demana d´un a cinc anys de presó, fet que ha motivat que alguns implicats hagin acceptat les acusacions per tal de no arriscar-se a ser condemnats, tot i considerar-se totalment innocents.

Aquests últims han acceptat el tracte i han pagat una multa de 200.000 pessetes, una indemnització a dos agents de policia i tenen pendent una sentència, encara per definir, d´arrest domiciliari més 6 euros per dia d´arrest, passant a tenir tres faltes en comptes de tres delictes.

La Burxa es presenta a Capellades

Dissabte 1 de juny a partir de les 19 h al Jazz Roig

Què està passant al món?

Des d' aquest espai emprenem un llarg viatge per diferents pobles i països. No es tracta, però, d'una visita guiada per museus ni d'una guia d'hostals barats, sinó d'una aproximació a la realitat que viu la gent arreu del món. Volem fer d'altaveu a les formes de resistència que desenvolupen els pobles per plantar cara a les injustícies que genera el sistema capitalista.

Euskadi: l'Estat contra l'esquerra independentista

Euskadi és un punt de referència a l'hora d'estudiar la realitat política i social de l'Estat espanyol. I és que l'activitat armada de l'organització Euskadi Ta Askatasuna, ETA, és, segons els mitjans de comunicació del poder, el principal obstacle per al lliure desenvolupament de la democràcia. La successió actual dels esdeveniments porta a pensar que aquest discurs és més aviat una coartada per dur a terme l'eliminació de tot un moviment d'alliberament nacional que qüestiona en la seva essència les estructures mateixes de l'Estat espanyol. És des d'aquest punt de vista que cal entendre la futura aprovació de la nova Llei de Partits.

Caldria remuntar-nos a l'escenari creat per la treva indefinida declarada per ETA l'any 1998 i per la Declaració de Lizarra per entendre com una majoria social i política del conjunt d'Euskal Herria es posicionava a favor "d'una sortida política per a un conflicte polític".

L'estratègia repressiva

El final de la treva d'ETA suposà el final de les esperances per iniciar un procés de pau a curt termini i, alhora, la intensificació de l'estratègia repressiva de l'Estat, una estratègia que, no només no s'havia aturat durant l'etapa de treva, sinó que es pot considerar com un dels principals factors que l'avortaren.

I és que des de l'empresonament de la Mesa Nacional d'Herri Batasuna, arran de la difusió i socialització de la proposta de pau de l'esquerra independentista basca, i el tancament d'Egin el mes de juliol del 98, aquesta estratègia repressiva havia començat a mostrar-se en els seus objectius finals: la destrucció total de l'esquerra independentista. El sumari 18/98 elaborat per Baltasar Garzón és l'instrument jurídic a partir del qual es desenvoluparà tota una sèrie de procediments per tal de situar fora de la llei tot el conjunt d'organitzacions polítiques, juvenils, socials, etc. amb l'excusa de la seva vinculació amb l'anomenat "complex ETA".

Els postulats abertzales reben el suport de milers de persones. Jabi/Kale Gorria

Solucions policials o polítiques?

L'Estat espanyol i el seu govern, encoratjats per la psicosi antiterrorista de després de l'11 de setembre, han vist ampliat el suport a la seva estratègia repressiva gràcies a l'elaboració d'una llista d'organitzacions terroristes aprovada al Parlament Europeu. Gràcies a això, han pogut legitimar davant d'una opinió pública anestesiada les successives il·legalitzacions de les organitzacions juvenils basques Jarrai, Haika i, darrerament, Segi i de l'organització de suport als presos i preses polítiques Gestoras Pro-Amnistía. Batasuna està condemnada a seguir el mateix camí.

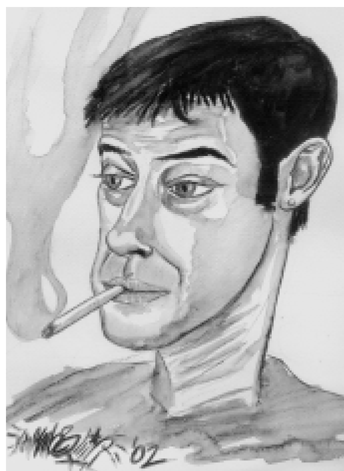
Però a Euskal Herria tota estratègia repressiva, que busca tractar els símptomes i no pas l'arrel del problema, ha demostrat fins ara estar condemnada al fracàs. L'esquerra independentista basca ha tingut sempre una capacitat de regeneració que demostra que està profundament inserida en la societat basca. Prova d'això són la creació de Gara després del tancament d'Egin, la constant regeneració del dinàmic moviment juvenil basc, la fundació d'Askatasuna després de la il·legalització de Gestoras, etc.

La situació actual del conflicte basc, que no és res més que el problema espanyol, no sembla apuntar gaire probabilitats de resolució ni a curt ni a mig termini. Només una solució política, que plantegi l'arrel del problema, és a dir, el dret dels i les basques a decidir lliurement el seu futur, podrà solucionar aquest conflicte.

Joan Teran

>> La xerrada

"La finalitat de l'Estat espanyol és destruir-nos com a poble"

En el marc de la 1a Festa per la Independència, l'Akelarre, que és membre de la comissió de relacions internacionals de Batasuna, parlà de la deriva feixista de l'Estat espanyol, de la reforma de la llei de partits i de les propostes de l'esquerra independentista basca. Aquí us presentem les quatre cites significatives de la xerrada.

"L'Estat espanyol ha de complir els requisits que el bloc imperialista li imposa a nivell econòmic, polític i ideològic per facilitar la circulació de capitals, destruir les diferències identitàries dels pobles i eliminar les conquestes assolides per les classes populars els últims 150 anys"

"La finalitat d'aquesta ofensiva és acabar amb els trets identitaris que ens constitueixen com a poble: la llengua, la cultura, les relacions socials, les relacions econòmiques, les relacions entre els pobles... És com quan un fuster ha de treure un ressalt de la fusta: comença pel que més sobresurt, però va baixant fins que arriba a la base."

"És un error greu entendre que aquesta reforma es dirigirà únicament contra Batasuna o contra l'independentisme basc. I és que l'Estat, per la seva pròpia situació interna, s'està dotant de mitjans per estructurar-se i per combatre la seva dissidència."

"És responsabilitat no només dels i les basques, sinó de qualsevol demòcrata oposar-se a aquest tipus de reformes i a aquest tipus d'actuacions."

...i el més descarat

Juan Carlos Aparicio, ministre de Treball. Després de desafiar la població amb un cop de decret per imposar la reforma de l'atur, té la poca vergonya d'afirmar que es tracta de saber qui està disposat a treballar...

Sense papers, sense fronteres

Redacció/Barcelona

Només a Barcelona s'han denegat més de 35.000 peticions de regularització presentades entre el març i abril de l'any passat. Aquestes denegacions condemnen les persones immigrades sense papers a la indefensió, l'exclusió i la xenofòbia. La campanya Jo Dejuno, que ha ecollit més de 1.500 firmes de suport, pretén denunciar la Llei d'Estrangeria i la duresa del govern actual, que amenaça amb expulsions massives i que ha tancat el Règim General de regularització. L'eix d'Immigració de la Campanya 2002 contra l'Europa del Capital convoca a un dejuni solidari per finals de maig, ja que la lluita de les persones immigrades incumbeix a tothom.

L'incansable No al camp de golf de Torrebonica

Redacció/Vallès Occidental

El diumenge 26 de maig, 3500 persones (la meitat segons la policia municipal) es van manifestar a Terrassa contra l'antiecològic camp de golf de Torrebonica i Can Bon Vilar. La manifestació és la continuació de 8 mesos, des que van iniciar-se les obres, d'accions ininterrompudes de denúncia al projecte promogut per Royes, Navarro i tot l'equip de govern del PSC de Terrassa. Tot els recursos acceptats a tràmit no han servit per a tirar endavant el camp, seguint una descarada política de fets consumats. Què passarà si la justícia dóna la raó als opositors? Aquests temen el pitjor. Per altra banda, el grup ecologista ADENC ha denunciat l'augment de la superfície afectada en un 142% a més a més de la tala il legal d'arbres.

l'agenda

Tallers, assessorament i exposicions

dilluns i dijous de 18h a 21h	**Escletxa:Punt informació violència domèstica**	CS de Sants
dimarts i dijous 18h a 21h	**Anglès** (12 € al mes)	CS de Sants
dimarts de 19h a 20:30	**Advocat** (telefoneu abans, gratuït per socis)	CS de Sants
dimecres a les 19:30 a 21h	**Jocs d'improvització** (gratuït)	CS de Sants
dimecres de 19h a 20h	**Ioga** (12 € al mes)	CS de Sants
disssabtes 10h a 15h	**Tai Txi** (15 € al mes)	CS de Sants
dimecres de 19:30 a 21h	**Dibuix** (20 € al mes)	CS de Sants
segon dilluns de cada mes	**Grup de reflexió**	CS de Sants
6 de maig al 5 de juny	**Exposició de Graffitis**	AC Arran
A partir del 6 de juny	**Exposició de Cartells de la Guerra civil**	AC Arran

Activitats

dissabte 1 de juny	**Festa de la FACG**	CSA Hamsa
dijous 6 de juny a les 19h	**Xerrada** sobre l'iniciativa legislativa popular a favor de l'educació de 0-3 anys	CS de Sants
dijous 6 de juny a les 20h	**Cinema**, "Guateque	CSA Hamsa
dissabte 8 de juny a les 8h	**Excursió per la ruta dels maquis** (Inscripcions al Cs de Sants)	pl Espanya
dijous 13 de juny a les 20h	**Cinema**, "El Sentido de la vida"	CSA Hamsa
dissabte 15 de juny a les 22h	**Concert** amb: Habeas Corpus + BKC i El Oso Yonky Org. L'Assamblea del Barri de Sants	CSA Hamsa
dijous 20 de juny a les 20h	**Cinema**, "Chicken Run"	CSA Hamsa
dijous 27 de juny a les 20h	**Cinema**, "Mi tío"	CSA Hamsa
dissabte 29 de juny	**Kafeta querr**	CSA Hamsa
dimecres 5 i 19 de juny	**Sopadors de l'Hamsa**	
cada diumenge	**Kafeta Kore**	CSA Hamsa
dll, dm, dv i ds de 18h a 22h	**Kafeta**	Can Vies

Revetlla de Sant Joan

diumenge 23 de juny	**Inaguració del Casal Independentista de Sants "Jaume Compte"**	
12h	**Pintada d'un mural, exposició i passi de video**	pl Osca
13h	**Vermut popular**	
18h	**Xerrada presentació del Casal**	
20h	**Cercavila**	
21h	**Sopar**	
22h	**Espectacle de foc.** Diables de Sants	
22:30	**Concert de Revetlla**	
i després a partir de les 2h	**continua la revetlla. dos ambients** **patxanga 70's 80's** amb DJ's Strangelove i Carrà **Tencno-FreeStylie** amb el Col·lectiu Punxa l'Orella Org. L'altaveu, periòdic alternatiu a la cimera de la UE	CSA Hamsa

Reunions

primer i tercer dimecre a les 19:30	**Attac Sants-Les Corts**	CS de Sants
primer dijous de mes a les 20h	**Jo també em planto**	CS de Sants
dimarts cada 15 dies a les 19:30	**Plataforma Cívica 12-O en llibertat**	CS de Sants
diumenges a les 19h	**Alma Peruana**	CS de Sants
cada dimarts a les 20:30	**CAL**	CS de Sants
cada dijous a les 21h	**Endavant-Sants**	Casal Indepe
cada dilluns a les 20:30	**Alosa**	Can Vies
cada 15 dies, dimarts a les 21h	**CSA Hamsa**	CSA Hamsa
cada dilluns a les 22h	**Tenses**	CSA Hamsa
cada dimecres a les 20h	**Assamblea CSA Can Vies**	Can vies
cada dimarts a les 20h	**Amics de la Bici**	local propi
cada dimecres a les 21h	**Casal Independentista de Sants**	Casal Indepe
cada 15 dies, dilluns a les 17h	**Maulets**	Casal Indepe

dissabte 1 de juny a les 19h — **Xerrada presentació de LA BURXA** — **Jaç Roig a Capellades**

17, 18 i 19 de maig, Festa per la Independència a les Cotxeres de Sants

Adreces

Hamsa c/ Miquel Bleach 15, **Can Vies** c/ Jocs Florals 42, **CS de Sants** c/ Olzinelles 30, **Casal Indepedentista** c/ Premià 31, **Espai Obert** c/ Blasco de Garay 2, **AC Arran** c/ Premià 20

Subscriu-te

la Burxa

Les subscripcions a LA BURXA acompliran dos objectius: fer-la arribar allà on la seva distribució no arriba i ajudar econòmicament al seu manteniment. Es pot fer de diverses maneres: mitjançant correu convencional, per domiciliació bancària o manualment. Així que ja saps

Nom____________________
Cognoms____________________
Carrer i número____________________
Codi Postal__________ Població__________
Telèfon__________ DNI__________

Subscripció anual per rebre LA BURXA ☐ 9 € (1500Ptes)

Col laboració anual amb LA BURXA ☐ 18 € (3000ptes)

Aportacions voluntàries a LA BURXA ☐______ € (escriure amb claretat)

DOMICILIACIÓ BANCARIA

Caixa/Banc____________________
Adreça____________________
Població____________________
Nom del titular____________________
CODI ENTITAT ☐☐☐☐
CODI SUCURSAL ☐☐☐☐
CODI SEGURETAT ☐☐
NÚM DE COMPTE ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐
es prega que entregueu fins a nova ordre els rebuts que presentarà LA BURXA
Data________ Signatura